

Til lovforslag nr. L 165. Skriftlig fremsættelse (28. marts 2008)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager)

(Lovforslag nr. L 165).

Formålet med lovforslaget er at udvide mulighederne for at anvende varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i bl.a. sager om seksuelt misbrug af børn under 15 år.

Lovforslaget bygger på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1496/2008 om retshåndhævelsesarrest i sædelighedssager.

Efter de gældende regler kan en sigtet varetægtsfængsles, hvis der er begrundet mistanke om, at sigtede har begået en lovovertrædelse, hvor strafferammen er mindst fængsel i 1 år og 6 måneder, og der foreligger en eller flere af de almindelige fængslingsgrunde, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, dvs. flugtfare, gentagelsesfare eller fare for forstyrrelse af efterforskningen. Dette gælder også i sædelighedssager.

En sigtet kan endvidere efter de gældende regler varetægtsfængsles, hvis der er særlig bestyrtet mistanke om, at sigtede har begået en lovovertrædelse, hvor strafferammen er mindst fængsel i 6 år, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1. Varetægtsfængsling efter denne regel forudsætter efter retspraksis, at sigtede kan forventes idømt en langvarig fængselsstraf svarende til mindst 8-10 måneders ubetinget fængsel.

Endelig kan en sigtet efter de gældende regler varetægtsfængsles, hvis der er særlig bestyrtet mistanke om, at den pågældende har overtrådt en af visse nærmere opregnede straffelovsbestemmelser, og lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville med-

føre en ubetinget straf af fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

Sædelighedssager er ikke omfattet af opregningen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, og retshåndhævelsesarrest kan derfor i disse sager efter gældende ret kun ske efter § 762, stk. 2, nr. 1, hvilket som nævnt bl.a. forudsætter, at strafferammen for den pågældende lovovertrædelse mindst er fængsel i op til 6 år, og at der i den pågældende sag kan forventes idømt en straf på mindst 8-10 måneders ubetinget fængsel. Bl.a. straffelovens bestemmelser om voldtægt (§ 216), samleje med barn under 15 år (§ 222) og fremstilling eller udbredelse af børnepornografi under særligt skærpende omstændigheder (§§ 230 og 235) har fængsel i 6 år eller derover i strafferammen.

Visse af de sædelighedsforbrydelser, hvor der i dag ikke er mulighed for retshåndhævelsesarrest, bør imidlertid sidestilles med de voldssager mv., der er omfattet af den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, navnlig når det drejer sig om sædelighedsforbrydelser over for børn under 15 år.

I overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets lovudkast foreslås det på denne baggrund, at retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, udvides til også at omfatte straffelovens bestemmelser om:

- samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje med et barn under 15 år (straffelovens § 222, herunder jf. §§ 224 og 225)
- blufærdighedskrænkelser begået over for et barn under 15 år (straffelovens § 232)
- udbredelse af børnepornografi (straffelovens § 235, stk. 1)
- samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje uden for ægteskab ved udnyttelse af forurettedes sindssygdom eller mentale retar-